

jeg mindst af Alle skal anmasse mig nogen Art af Sagkundskab, nemlig til selve Hesteopbrætningen, er deels det Resultat, hvortil begge Thingene kom ifjor, og deels den Maade, hvorpaa den ærede Indenrigsminister igaar anbefalede Sagen til vor Belvillie, ved nemlig at sige os, at han ikke ansaae de Grunde, der havde bevæget Rigsdagen til at gaae ind paa Forslaget om Stamstutteriets Nedlæggelse, for at være noget værd, men at de kun vare byggede paa løse Stemninger. Det er den Dadel, der ligger i disse Ord, som jeg for mit Vedkommende ikke stiltiende vil tage imod, efterat man i saa mange Aar har debatteret denne Sag, og saa endelig har taget en Beslutning for at komme ud af dette Uføre og komme til et Resultat. Iøvrigt fremstilles denne Sag nu saaledes, som om det var et mindre bethdeligt finansielt Spørgsmaal, her foreligger; men den Ordning, der foreslaaes, vil dog rimeligviis i de 10 Aar medtage et Par Hundrede Tusinde Rigsdaler, naar Alt iberegnes, og dette er dog en Sum, som ikke er ganske uden Betydning.

Sad: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet i denne Sag, saameget mere, som jeg var forhindret fra at være tilstede igaar, da Forhandlingen begyndte, paa Grund af Sygdom. Dertil kommer, at ligesom der overhovedet i flere Aar efter hinanden i denne Sag er talt saameget, baade for og imod, at Enhver vel nogenlunde kan have dannet sig sin Mening om den, saaledes har ogsaa jeg tidligere haft Leilighed til at udtale mig, og jeg kunde saaledes have mindre Opfordring dertil denne Gang. Det eneste, der iaar, uanset det, som har givet mig Anledning til at tage Ordet, kunde have bevæget mig til at gribe det, skulde da have været, om jeg ønskede særligt at angribe den ærede Indenrigsminister; thi jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig høist forunderligt at see, at den samme Minister, som har forelagt det Lovforslag om Skovtvangens Ophævelse, som vi nylig have behandlet, og hvis Hovedgrundsaetninger jeg skal understøtte ham med at hævde, nu forelægger dette Lovforslag om Stamstutteriet, thi det er aabenbart, at de Principer, som den høitærede

Minister har søgt at gjøre gjældende, og som han efter min fulde Overbeviisning med Rette kan gjøre gjældende, naar han ønsker, at Skovtvangen skal ophæves — de samme Principer maae med endnu langt større Kraft føre til Ophævelse af Stamstutteriet. Men som sagt, jeg ønsker ikke at komme den ærede Minister til Livs; deels har jeg ofte gjort den Erfaring, at naar almindelige Principer komme i Strid med personlige Følelser, da er det som oftest Tilfældet, at de personlige Følelser løbe af med En, og deels ønsker jeg forøvrigt overalt at støtte den høitærede Indenrigsminister, hvor jeg kan gjøre det uden at komme i Strid med min Overbeviisning om, hvad der er det absolut Rette.

Naar jeg har forlangt Ordet, er det derfor nærmest paa Grund af de Udtalelser, vi hørte af de to næstsidste ærede Talere. De søgte nemlig med stor Bestemthed at tilraade Thinget at forandre den Beslutning, som man her saa at sige enstemmigt kom til sidste Gang. Den Første af disse, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix), søgte at anbefale Thinget at forandre sin Beslutning, væsentlig af to Grunde, deels fordi han meente at de Private ikke kunde sørge for Forbedringen af vore Hesteracer paa en saadan Maade, som Landet overhovedet maatte ønske, og deels fordi de Omkostninger, som ere forbundne med det Forslag, der her foreligger, dog ikke ere synnderlig store. Jeg troer det ærede Medlem tager feil i begge Henseender. Efter min Overbeviisning baade kan og vil den Private forbedre vor Hesterace, forsaavidt den overhovedet kan forbedres paa en saadan Maade, at det virkelig kan siges at komme Landet tilgode. Det kan nemlig ikke hjælpe det Allermindste at frembringe nogle enkelte udmærkede og i og for sig fortrinlige Heste, naar disse dog ikke ere af en saadan Natur og Bessaffenhed, at de passe til Brugen i Landet og til den Behandling, Hestene overhovedet kunne faae. Derved virker man i Virkeligheden kun til Nedlæggelse eller dog Forpakkling af Landets Hesterace, og jeg siger omvendt, at hvis Stamstutteriets Heste derimod passe for os, hvis den Brug, vi have her i Landet for disse Heste, virkelig er bethdelig, hvis hele den Behand-